

בה:

עין משפט  
גר מצוה

**מחל** מ"ח פ"ד מחל  
**מחל** מחלוקת הלל: פ'  
**מחל** ב' מ"ו מחל פ"ה  
 חזונה הלל: פ'  
**מחל** ג' פ"ד מחל מחלוקת  
 (הלל): פ'  
**מחל** ד' מ"ח פ"ח מחל  
 מחלוקת הלל: פ'  
 מחל טושי"ד פ"ד פ"ה פ"ח  
 (הלל) ו' ו' פ"ח פ"ח פ"ח  
 מחל:  
**מחל** ה' מ"ח פ"ח מחל  
 פסח: פ"ח פ"ח  
**מחל** ו' מ"ח פ"ח מחל  
 חקונות הלל: פ"ח  
**מחל** ז' מ"ח פ"ח מחל  
 פסח: פ"ח פ"ח

תורה אור השלם

1. ארץ מצרים ובור מקדושים
2. ויהיה עמוד ונוע בנבילתם
3. ויקרא יא, לו
4. ויקרא יא, לו
5. ויקרא יא, לו
6. ויקרא יא, לו
7. ויקרא יא, לו
8. ויקרא יא, לו
9. ויקרא יא, לו
10. ויקרא יא, לו

גליון הש"ס

במ' תרנ"א אבן שבת פ"ה יומא  
דף מט ע"ב ט"ס' ד"ס ט"ל: ט"ס  
ואת אושרת טעות פוסלות פ"ה  
ט"ז' א"כ ד"ס דף ט ע"ב ד"ס  
פסות מ"י י"ס: ר"ח' ד"ה ט"ס  
שבתות ושבתות לא ובר'  
ד"ס' ד"ה חזיתיה. פ"ה ד"ס  
פ"ה מ"ד פ"ס:

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

אמר ליה תידיא, מה שקראו  
אמוראי לחבריהם תרדא כמו  
רבה לרב עמרם בבבס 50א, ור'  
תידיא בר אבא לוי וירא בובתיה  
ותאבי לאבא בן חזן בכריתות י"ח  
והאבא וכתבתי תרדוא ר"י רשי'  
אין לרב רבא לרב עמרם בבבס  
ק"ה ע"ב. כולם י"ל שהיו  
חבריהם וגדולים מהם ולא קריו  
כלל. (נחית וילד פי קצו)

## שיטה מקובצת

קדש שלא תעזרם לאידי ברוך פי  
קדש שהיה (לאיד) (המחשבת  
החורק, שם לא נפתח עד שהיה  
נגד המחשבת פקעת דמיונה דמי:  
בדי שיעבור מים לחיבת האו  
היות חיד נמנהה שם נקם מי  
שנמלח. וזה וזה פירוש שמואל  
שם אידי בלי בבלי רבה. שהיה על  
שני שם הכל נמנה וכן הדין  
הוא ופועל חיד לכל דמיונה  
בדי שיעבור דמיונה שכלי המים

הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה זה?"  
הוא ענה: "זהו סמל של חיים ושל אהבה."  
הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה זה?"  
הוא ענה: "זהו סמל של חיים ושל אהבה."  
הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה זה?"  
הוא ענה: "זהו סמל של חיים ושל אהבה."

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

מזרח נראה לפי שער  
לקחם בגוף הפרה שהיה  
בין כל האה והאה י  
דפי"ב בקומטר לקמן  
אלאנצו בנימין בין האה  
חשבוני לנימין בפי"ב כל  
דקסין) גבי מפתיעין  
ההוא וכן נראה דשמי  
במקום אחד היו דלוחת  
חטאת (לקמן דף ק"ג)  
מדות (דף לה) תן כל  
שם גבושין עשרים אמה  
ומזרחי שכן השרף רוא  
הכל בשמן הוי"ו

וזאת אומרת איך כלי ככלי דמי.

מהבא הוה מצי למיפשוט לעיל  
 וי"ע לה' פרק המנוחה מקדש ולקמן דף  
 פ"ז גבי ארר כנש ככנש דמי:  
**קדשים** ק"לם בין. ותימה  
 דלעיל גבי מדס הפר  
 (ולא מדס העור) לא קאמר קדשים  
 קלים מנין יש לומר דכיון דגלי  
 הבא ה"ה הכס (פ)

עלי ירקות כדי שיעברו מים  
זה הכלל דבר המקבל טומא  
מנא הני מילי דאמר רבי יוחנן  
זכור מקוה מים יהיה טהור ה  
רבי יוחנן זאת אומרת <sup>א</sup>אור <sup>ב</sup>  
ידילמא בשותת א"ל <sup>ג</sup>תירדא <sup>ד</sup>  
אבא אמר רבי יוחנן מעדות <sup>ה</sup>  
צדוק יעל הוולחין שקילחן בע  
זבא מעשה לפני חכמים <sup>ו</sup>  
רבי <sup>ז</sup>היצורם און הפר ואת  
פר שהיה כבר אשכחן קדשי  
תמים זכר בן שנה שיהא תמים  
מנין ת"ל יהיה כל הייחתי <sup>ח</sup>  
היושע אומר <sup>ט</sup>יכל הזבחים שבו  
את הרים <sup>י</sup>תרגומא אבן שנה  
והולכת וזיקה בן שלשים אמר ר  
רבי אמי אריק רבי אלעזר <sup>יא</sup>  
רבי אמי אריק רבי אלעזר <sup>יב</sup>

וּפְסָעַת לַיהוָה מוֹרֶק. אֵל וּלְמַד מִקְבֶּלֶת דָּס  
וְלֹא מִקְבֶּלֶת לְרִיחֹה הַכֵּל עַד לְהֵלֵךְ וְלֵאמֹר  
וְהַמֶּסֶךְ יִקְבְּלוּ [א] וְגַם חֲצִית גַּמִּי אֵל  
וְאֵין מִקְבֶּלֶת יוֹרֵד לְמִדָּה עַד לְרִי  
וְיָרוֹק. הִרְאִינוּ לֹאֲכִלָּה וּמִקְבִּלִין ט  
מִחֲבוּהָ אוֹתֶם לְרִיחֹה מִקְוֶה אִל קִדְשׁ  
וְכֵן פֶּסֶל דֵּאֵל אִין הַמִּים שׁוֹמֵמִין [א]  
וְלֹאֲמֵה מִשְׁלָא מִדְּרוּ לְקֶלֶה עַד לְרִי אִין  
כִּנְגַד אִירִי דֵּאֵי לֹא כִלִּי דְּמִי אֲמֵאִי  
מִדְּרוּ לְכֵלִי וְלֹא כִזָּא מִן הָאִירִי: מִר  
וְנִסְתָּרוּ ד [א] נִפְגַּמָּה אֲחֵרֵי וְגַם אִין  
בִּשְׁמַע קֶלֶה כִּשְׁמַע שְׁחִיטָה אֲשֶׁר  
תִּכְסֹּסוּ עַל הַשֶּׁה דִּהִיטוּ שְׁחִיטָה וְסִמָּה  
אֵל חֲרוֹק דְּמִי יִכְסֹּסוּ לְטַעְמִיהֶן לְדִרְשִׁי וְ  
בִּשְׁמַע קֶלֶה דְּמִי יִכְסֹּס לְהֵלֵךְ לְמִדָּה וְ

היה זה יום ראשון. ארבעה ימים קודם לכן, ביום חמישי, חתמו חתמי הממשלה על הסכם הפסקת האש עם הממשלה הירדנית. הסכם זה, שהיה אמור להסתיים ביום ראשון, נמשך עד יום חמישי הבא, כשנחתם הסכם הפסקת האש בין ישראל לירדן. הסכם זה, שהיה אמור להסתיים ביום ראשון, נמשך עד יום חמישי הבא, כשנחתם הסכם הפסקת האש בין ישראל לירדן.

ורידין לאור כלי. דנהי מן קבלה מהמר שפיר ויהא מוך לאו דווקא  
דחא לא אפשר אלא על אורו של מוך כלי: שולי מורק. קרקעי  
מיינו בלע"ז: עד שלא הניע דס לאור מורק. לבין דופי מורק  
בעוד דס תלפלה מהו ומיהו על כנגד אורו הן דחא ורידין רואים

אור כלי [נענין]: אור שאין סופו  
לנוח. כגון האל שמעידים שוליו ליפול  
עד שלא ינוח עד לזכותו כמנוח דמי  
והוא ליה כמי שנחנקל [?] והשק  
דכשר לאספס [?] לא כלל כמנוח דמי והוא  
ליה כנשק מן הוואר לרצפה דפסול.  
וכשהגיע דם לאור דופטמיו עד שלא  
שפחתו שוליו לא מיעיף אלא דשנשכס  
למנוח [?] הווא קלל: כמי שמונח חסם  
דיועוק. נגור התקלל כמי מזהר זקוף  
והקילוט מקלל למרחוק ונפול לחסם  
ותחתיו [?] איה מונח שם לשם קידוש  
מי חסותא [?]. מים שכונוה שכונוה  
לה פסולין [?]. כלומר שלא ימן כלל  
למנוח אחרת יחלחצו צידו לקבל בו  
הקילוט לקידוש וזק [?] לא חזל לה  
למעלה מאונתה כנגד אחרת דריון  
שהגיעו מים כנגד אחרת הרי כן  
כמונח שכונוה [?] וספק לה חסותא  
ואכן מים חיים אל כלי צעין

ועלי אגוזים כשירה ב  
מקבל טומאה כשירין  
אמר קרא יאך מעין  
אמר רבי חיאי אמר  
יא לרבי חיאי בר אבא  
תנן ואמר רבי חיאי בר  
אבא דא רבנן העיד רבי  
היה מעשה באהלייא  
אמר רבי זורא אמר  
אמר יולקח מרס הפר  
אמר רבא תניא כשה  
נקבלה בחולכה בוריקה  
כשה איתביה אביי רבי  
זורא א כות חלב זורק  
שחשטה בן שנה בשעת  
פוסלות בקרישים אמר  
ר' ואח"כ שחט כשירה

**יִסְפָּר** לו בלא וינק. כששוחט על ארץ הכלי אין הים שוחט במקומו  
 יתנא כשחול יורד לני מן הארץ הוא נא ולא מן הכר והימורה אמר  
 תפסולין: ידו ארזו. קלוח היורד מה מעוקש שמספסע ועולה  
 בכעין מרחץ) כד שיעבור המים דרך לו לחתים על קידוש: וכן עלה  
 לקמיה: הוייתן. של מים המטהרים ע"י טהרה מהא כשאתה  
 אין מקבל טומאה: ואם אומרה אויר כלי ככלי דמי. מקדמי נמן ידו  
 כשיוצאין מן מדרו מקלחין להם על פני רחם פי החבית ואפי"ה הכי פסול  
 פי שהרי ידו על כנגד שפת המוחם ומשאלו אמו מקלחין: אלא  
 ליה כמות ידו כנגד מדרו מן הקלוח עשר אמות: **דילמא כשחוט.**  
 והעברה בקלוח שמעט: האורס. אקרינ"ר: דרור מוס דתני  
 כזה ביה א"י מוס בין שחטה לקבל: שיהי ככר. דרור שיהא שלם  
 (העלם דבר של צבור) **כשעט שחטה.** דלחבי (שחטין)  
 אויר אמר. כשעט וזרקת אם: א) נעמה אל הכשר והחלז או שאבר  
 א) אם אין כשר אין דם במנחתו (דף ט) קמי מיהא זורק ואין לך בעל  
 לרבי וירא אל קשאו דהא אל צעי חם אלא שחטה וקבלה:  
 ודעי על הוייתו כשעט א) שחטה אכן שנה קאי דשחטה מיהא א) כן  
 שחטה לזריחה פסול שחטה פסולת כדשחט כדשחט: ואילו אלא

לִישׁ תַּחֲמִימוֹת הוֹאִיל וּבְלִי בִקְדָשׁ קִדְשֵׁי גִלִּי: שְׁמוֹ שׁוֹפְלוֹת בִּקְדָשֵׁי.  
(m) לִדְלִין מוֹרִין לִשְׁמַחֲרִי שֶׁכֵּר רִאשִׁי שֵׁיט אֵלֶּה מִיּוֹם שְׁנוֹלֵר מַחַם  
וּלֵא (n) שְׁנֹת שֶׁל מִנִּין עוֹלֵם וְשִׁמְעִינִי הִכָּל דִּלְא חִימָא מִיּוֹם לִישׁ  
וּלֵא בִינִי בִינִי וְנָטִי שְׁעִית וְשִׁמְעוּ לִישֵׁה בִּהֲבֵה בִינִי בִינִין בְּנִי בְּנִי  
בְּעוֹרֵה: חֲסֵדִי רִגְלִיה וְאֶחָר קֵן שִׁמְעֵה כְּשֶׁרֶה שֶׁלֹּא נִתְעַרֵּב דָּם  
אֵל שִׁיחַ עֲבֻלַת מוֹם: (o) שְׁמֵט וְאֶחָר כִּךְ חֲסֵד פְּסוּלֵה (p) שְׁמֵט־שִׁמְעֵה  
וּלֵא בִינִי בִינִי דֶרֶךְ דֶּרֶךְ שִׁמְעֵה וְנִתְעַרֵּב דָּם הַמִּזְרֵק וְפִסְלוֹ:  
הֲנִי

[illegible]

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן הוציאו: (ב) רש"י דרש סבחה וכו' איהו דין כשרין: (ג) דרש סבחה וכו' ולא שמה של חזן שלום:

לעזי רש"י

סיני'ו סוג'ין. קרקעיה.  
אקרעני'ר אינקרעני'ר. לתירן  
(תחילת)

ציוני וספאים

[illegible]

הזמן להלץ על סני ע"פ

וְהָיָה (בא) תִּכְתֹּב בְּקִלְמֹתַיִם  
 מִסֵּפֶר יִגְדֹּל יוֹשֵׁם  
 (בב) מִי  
 (ג) תִּכְתֹּב  
 (ד) וְהָיָה  
 (ה) וְהָיָה  
 (ו) וְהָיָה  
 (ז) וְהָיָה  
 (ח) וְהָיָה  
 (ט) וְהָיָה  
 (י) וְהָיָה  
 (יא) וְהָיָה  
 (יב) וְהָיָה  
 (יג) וְהָיָה  
 (יד) וְהָיָה  
 (טו) וְהָיָה  
 (טז) וְהָיָה  
 (יז) וְהָיָה  
 (יח) וְהָיָה  
 (יט) וְהָיָה  
 (כ) וְהָיָה  
 (כא) וְהָיָה  
 (כב) וְהָיָה  
 (כג) וְהָיָה  
 (כד) וְהָיָה  
 (כה) וְהָיָה  
 (כו) וְהָיָה  
 (כז) וְהָיָה  
 (כח) וְהָיָה  
 (כט) וְהָיָה  
 (ל) וְהָיָה

[illegible]